

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2008/08

„...hasonlókká legyenek
Fia képéhez...” (Róm 8:29)

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Ltthoni gyülekezeti építkezésünk közben, a tizenharmadik többgenerációs nagytáborunkat 313 (a hétvégére 343) fő részvételével tartottuk Sátoraljaújhelyen. A bölcsődések, óvodások, hittanosok, ifisek, szülők, nagyszülők, dédszülők átlagéletkora 29,3 év volt. A legfiatalabb 3 hónapos, a legidősebb 93 éves volt. A tábor lakóinak 57%-a 25 évnél fiatalabb, köztük 122 ifis volt, a már felnőttekhez sorolt Ábrahám-kör tagjai nélkül. A bölcsődéseken kívül 22 bibliakörben beszélgettünk.

Táborozásunk több mint 7,5 millió forintba került, amely nagyrészt a részvételi díjakból gyűlt össze. Missziós célból, vagy nehezebb anyagi helyzetük miatt 42 fő kapott külön segítséget tagjaink céladományaiából, az Új Remény Alapítvány segítségével. A „Nagyerdei Egyházközségért” Alapítvány pedig jelentős összeggel támogatta a táborot. Az idén 20 fővel gyarapodva 100-ra emelkedett a „csupros atyafiak” (tizedszer táborozók) száma.

A hét témája: „Jellemformálódásunk útján.” A most és a következő számokban közölt beszámolókból remélhetőleg kitűnik, hogy érdemes volt imádkozni, sok fizikai, szellemi munkát és pénzt áldozni ezért a hétért.

Püski Lajos, lelkész

Téma szemléltetése

Csoportvezetők

Tábor. Egyszerű leírni, és mégis mennyi mindent takar ez a szó! Persze mindenkinek mást, de abban valamennyien egyetértünk, hogy valami olyasmi, ami sokáig megmarad az emlékezetünkben.

Hogy miért? Azért, mert ad az embereknek. Kívülálló személy erre szkeptikusan reagálna. Személyes élményem, hogy az egyik ismerősöm megkérdezte, hogy miért pazarlom az időmet ilyesmire. Elgondolkodtatott. Miért is? Nem voltam annyi táborban, mint a legtöbben, de mégis tudtam a választ: ez a tábor többről szól, mint amit kívülről lehet látni. Meglepő lehet, hogy egy tábor formáljon minket (most éppen jellemet). De így van. Olyasmit ad, ami egyre ritkább és egyre nagyobb kincssé válik: az együttlét örömét és a beszélgetés lehetőségét. A legfontosabb dolgok valóban ezek. A csoportos beszélgetések mindegyike szép lassan, külön-külön élménnyé válik. A másik véleménye, a nézőpontok különbözősége, egymás megértése és elfogadása, a csoportvezetők vezetése mind különleges és egyedi dolog. Tábor. Mennyi mindent jelent! Őrizzük meg, mert érték!

Barta Áron – Józsué ifi

Már négy nap telt el, mióta hazajöttünk a táborból. Jellemformálódás – tudás, megértés, meggyőződés, elkötelezettség, jártasság.

Mit mondanak nekem ezek a szavak?

Valamivel többet, mint 11 nappal ezelőtt. Sok élmény kötődik hozzájuk. A rendkívül őszinte légkörű kiscsoportos délelőtti beszélgetések során volt alkalmam mások hozzászólásai kapcsán önmagamot vizsgálni.

Én többek között arra a következtetésre jutottam, hogy a jártasság együtt jár a szolgálattal.

Mi a szolgálat? Úgy gondolom, erre nem lehet konkrét egyszavas választ adni. Kinek a zenélés, kinek az ének, igeolvasás, anyagi ill. fizikai segítség nyújtása, csoportvezetés a táborban és még sorolhatnám. Kissé lemondás is.

Nekem nagyon fontos, hogy ezekre a hetekre elvihetem kereszty gyermekeimet, ismerkedhetnek a Bibliával, a gyülekezettel. Igaz, így délutáni elmélyült beszélgetésekre nincs igazán alkalmam, de a legjobb dolog a 4 éves Vandától már Sárospatakon azt hallani: Ugye jövőre is lesz tábor?

Rejtőné Juhász Gabi – 17. csoport

Idén busszal utaztunk

Énektanulás az ifis zenekar vezetésével

Mi nem bibliai történetet, hanem a Narnia Krónikáiból a második részt vettük. Óriási élmény volt a hegyi levegőben hallgatni az Igét és a történetet. Az embert annyira megnyugtatta, hogy Isten közelében lehet egy ilyen jó közösségben. Nekem nagyon tetszett ez a tábor. Főleg az, hogy mindenki megtalálja a helyét a csoportokban. Tetszett, hogy amerre jársz az üdülő területén, látod, nemcsak te, hanem mindenki, aki a közeledben van, jól érzi magát, boldog. Örültem, hogy volt idő mozogni, sportolni. Tetszettek Lajos bácsi szolgálatai, amikért hálás vagyok, mert szerintem ezek alatt nemcsak én, hanem mindenki épült, formálódott. Sajnos, mint mindennek, ennek a tábornak is vége lett, mindenki csomagolt és ment haza Debrecenbe, ahogy Lajos bácsi mondta, a kudarcok, csalódások színhelyére. Hiányozni fog a tábor, a hegyről le és fel sétálás, a foglalkozások, a közös programok, az építő prédikációk. Milyen szerencse, hogy az Igét a templomban is hallgathatjuk. Szerintem mindenki, aki részt vett ebben a táborban, nagyon sok mindennel gazdagodott.

Gonda Bence - Nagyhittan

Mint minden évben, most is felmerülhet a kérdés bennünk: Miről írjunk? Mi újat lehet még mondani? Ugyanakkor nem mindig baj, hogy nem csak újat mondunk. Például ismét több mint háromszázan voltunk a Várhegyen. Megint nagyon jól éreztük magunkat, és jó volt a csoportban minden egyes beszélgetés. Ismét gyarapodott az ifi létszáma. Szerintem ez mind olyan csodálatos dolog, amit nem szabad kihagyni egy tábori beszámolóból. Ahhoz, hogy ki-ki megtudja, milyen egy tábor, ki kell próbálni. Minden tábor vasárnapján úgy búcsúzkodnak az emberek, mintha most lenne vége mindennek, pedig éppen akkor kezdődik. Hiszen egy ilyen intenzív kurzus után tudunk adni mi is valamit osztálytársaknak, barátoknak, családtagoknak vagy éppen munkatársaknak. Ez a tábor is nagyon jól jött az év derekán, hogy megerősítsen bennünket, a csoportunkat és a gyülekezetünket.

Püski Gábor – Dávid ifi

A megnyugtató esti ábítaton

Reggeli mosolyok a felvezetésen

Táborozásunk utolsó napján elhangzott egy kérdés: ki szeretne még maradni? Szinte mindenki keze egyszerre lendült a magasba. Vajon miért éreztük így?

Minden évben azért utazunk el a táborba, hogy Isten közelében legyünk, magunk mögött hagyva a mindennapi gondjainkat. Jó újra meg újra átérezni az együttlét örömét ebben a közösségben.

Tartalmas beszélgetések alakultak ki, vidám hangulatban töltöttük a napokat, nem hagyva magukra az először táborozókat sem.

Csodálatos élmény volt átélni az összetartozás érzését a csoportunk és a gyermekcsoport közös szolgálata során. A gyermekek tágra nyílt, tiszta tekintetében az őszinte bizalom és elfogadás tükröződött, amikor hozzájuk fordulva énekeltük: „Ne félj, te kicsiny csapat...” Megtapasztaltuk a közösségünk gyógyító erejét is: gyengélkedő társunk hazautazás helyett a felszabadult közös együttlétet választotta, és visszavágyik közénk.

Miért szerettünk volna még maradni? Mert igazi közösséget éltünk át egymással Jézus Krisztus szeretetében, és gyakorolhattuk a szolgálatteljesítést egymás felé.

Kabai Ilona – 19. csoport

A közösség és a társas kapcsolatok meghatározóak jellemünk formálódásában. Ebben az évben is a szervezett programok és a beszélgetések alatt csendesedhettünk el megnyugodva, és bízhattuk Istenre magunkat.

A bizalompróba is ilyen hatással bírt. Rábíztuk magunkat a másokra, és még a bizalmatlanok is nyugodtak voltak, tudták, nem lesznek cserbenhagyva.

A kápolna nyugtató közegében, a gyertyák lángjánál, a táncoló fénykörök közt, a csendességben valahogy megértőbbek lettünk, átgondolhattuk hibáinkat. A filagóriában eltöltött csendes percek után közös imádság melegítette meg szívünket. Látható változáson ment keresztül a csapat. Mindenki elnézőbben figyelte a másikat, több ember nyílt meg. Összetartóbb, nyugodtabb, csendesebb közösséggé váltunk. Rengeteget „csobbantunk,” pár kínos-vicces fotó is készült. Külön megpróbáltatás egyes emberek előtt fürdőruhában mutatkozni.

A hét végén Sipos Petitől, segédlelkészünktől vettünk érzékeny és meghitt, imádsággal teli búcsút.

Köszönjük az élményt mindazoknak, akiknek csak egy cseppnyi munkája is volt a szervezésben.

Györfy Rebeka – Lídia ifi

Óvodások énekelnek

Arcok a munkatársi megbeszélésről

Másodszor töltöttünk egy maradandó élményekkel teli hetet a gyermekeimmel Sátoraljaújhelyen. Egy évvel ezelőtt, még kissé bizalmatlan megfigyelőként vettem részt a táborban, melynek végén olyan társakat kaptam utam folytatásához, akikért mélyen hálás vagyok az Úrnak.

Ebben az évben Ibolyának segíthettem a középhittanos gyerekek arcára mosolyt csalni, ismereteiket bővíteni, zárkózottságukat oldani. Nagyon megszerettük őket, igen örültünk annak, hogy a táborgyertyára sikerült egy olyan kedves történetet előadnunk az újjászületésről, amiből a fiúk is kivették a részüket, és a lányok is szívvel-lélekkel készültek rá.

Örülök, hogy megismerhettem a táborozásnak azt az oldalát is, amit tavaly még nem vettem észre, hogy milyen sok szorgálatkész testvér áldozatos és fáradtságos munkája van abban, hogy a gyerekek, a nyitott és útkereső emberek, a kicsinyhitűek, a megfáradtak megpihenhessenek útiújukon, szeretetet, útmutatást kapjanak ahhoz, hogy további életük boldog, örömmel teli és gyümölcsöző legyen.

Köszönöm mindenkinek ezt a nagyon szép hetet.

Vadász Csilla – Középhittan

ddig mindig az otthoni (nagyvarsányi) gyülekezetemmel voltam táborozni. Kíváncsian vártam, milyen lesz az a hét, ahova úgy hívtak ifis társaim, hogy „ilyen táborban még nem voltál.” A létszámot és a közösséget tekintve ez be is igazolódott, és ez mindenképpen nagy élmény volt.

Az újdonság erejével hatott a bizalompróba, a csillagtúra és a táborgyertya, amik a legnagyobb élményt jelentették számomra. A közös éneklések is nagy hatással voltak rám, jó volt érezni, hogy ennyi ember együtt dicsőíti az Urat.

Azt is nagyon jó volt látni, hogy az emberek mindig mosolyognak, szívesen ülnek le egymással beszélgetni. A családok követendő példát állítottak elélem, majd annak idején én is így szeretnék a családommal együtt táborozni, és közösségben, Isten közelségében lenni.

A csoportos beszélgetések az ifivel szintén nagy hatással voltak rám, közelebb kerültünk egymáshoz, még jobban összekovácsolódott a közösség, és mindenki őszintén beszélhetett a tapasztalatairól, véleményéről. Összességében nagyon jól éreztem magam. Jövőre, veletek, ugyanitt!

Andrássy Mariann – Éli ifi

Óvodás csoport

Kornéliusz ifi

Ta-
valy 2 évesen, 2 napig voltam a Várhegyen Pannával, tesómmal.

Most végig itt lehettünk mind a ketten. Éva és Viki néni-
vel festettünk, énekeltünk, játszottunk. Tőlük hallottam: Isten teremtette az állatokat, s minden, amit Isten teremtett, jó.

Sokat hintáztunk és libikókáztunk, de keveset énekeltünk a katicáról és a telefonról.

Ott fenn, a dobogón a gyerekek, később én is, dallal imádkoztunk és a táborgyertyán szerepeltünk.

Csütörtökön mentünk Dédihez, Vajdácskára. Láttam gólyát, csirkét, virágot, játszottam a kiskutyával.

Délutánonként jó lett volna játszani a gyerekekkel, de nagyapával mindig csak aludtunk!

Jó volt azonban az üvegfestés, s a csillagtúra. Az áhítaton Panna nem mindig, de én – a bal hüvelykemet szopva – csendben maradtam. Főként, amikor énekeltek.

A táborból Pannával szomorkásan mentünk el.

*Lejegyezte:
a bölcsödés Zun Kolos nagyapja.*

Jellemformálódásunk útján, így szólt az idei tábor címe. Újra *beszélgetettünk* az önismeretről, mint már oly sokszor. Persze minden alkalommal megtudunk valami újat egymásról, magunkról, netán Istenről is, de nem hagyhatnánk ezt egy kicsit? ...nem. Ezen a héten nemcsak, hogy beszélgettünk a megszerzett tudásról, annak összefüggéseit meglátva a meggyőződésé válásáról, kitartásról, elkötelezettségről, de meg is kellett *tapasztalnunk* mindezt. Ki gondolta volna?! Mégis így történt. Vezetőnknek, Daninak magunkra kellett hagynia minket az utolsó két nap. Megkönnyebbülésünkre a Józsué ifi befogadott minket, azonban a táborgyertyán a kalácstöréskor vezető nélkül voltunk. Azt hiszem, Mindannyian megéreztünk valamit a felelősség súlyából és a közösség erejéből. Már nem vagyunk a „most confirmált”, a „három éve confirmált” ifi. Már hat éve formálódunk együtt, és mostanában mintha kezdenénk felnőni. Fura érzés. „Már nem, de még nem.” Törekszünk arra, hogy egymást erősítő és építő közösség maradjunk.

Dóry Zsuzsi – Gábrriel ifi

Köszönet a Várhegy Üdülőknek

Előkészület a táborgyertyára

Jézushoz jöjjetek – szól a hívás a tábori énekfüzet címlapján, hogy jellemformálódásunkkal hasonlókká legyünk Fia képéhez. Az ige alapján napról-napra tanulmányoztuk a hívást, felszólítást, hogy minél tökéletesebben haladjunk a cél felé. A tudás (istenismeret, önismeret), a megértés, meggyőződés (fogadalmaink, eskütételünk), jártasság (a kegyes élet megélése) tesz alkalmassá arra, hogy megvalljuk (megvalljam), hogy teremtő, szerető, megváltó Istenem van, aki megszólított, elhívott. A kijelölt igehelyek célt mutattak, vezettek Istennek tetsző élet felé. Pál apostol Timóteusnak írta: gyakorold magad a kegyességben, légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban. Nagyon szép útmutatás. Ilyen jellemformálódással igyekszünk Jézushoz hasonlókká lenni.

Tükörbe nézve: hol tartok én, hol tartunk mi? Tudok-e, tudunk-e példakép lenni? Tettük fel a kérdést. Életünk vándorútjának alkonyán megmutatkoznak-e a lelki érettség jelei? Bizony van még tenni-valónk. Isten ígéje és egymás hite által megerősödve megyünk tovább, Urunk Jézus.

Dr. Kurucz Gyuláné – Nyugdíjas csoport

2008-2009 Safford Junior High School 313-ers (Freshmen 343-ers) basketball team

A buszon biztos sokan gondolkoztunk arról, hogy milyen is lesz az idei tábor. Olyan sok program lesz, mint eddig? Most még valami az eszünkbe jutott: Idén ifisek lettünk. Amint megvolt az első találkozás, ahol megválasztottuk a Metuselah nevet, már biztosak lehettünk abban, hogy ez a tábor is nagyon jó lesz. Az ifiórákon mindenki remekül érezte magát, a beszélgetések után mindig sor került egy kis játékra is, és persze az éneklés sem maradhatott el. Délután a fiúk fociztak vagy pingpongoztak, míg a lányok inkább beszélgettek, páran a kézműves foglalkozást vagy a filmvetítést választották. A színes nappali program után pár embernek maradt még energiája egy kis éjszakai medencézésre is. A hangulat mindig nagyon jó volt, jövőre is szeretnénk elmenni a táborba. Jól összecsiszolódott a csoport, és mindenki jobban megismerhette a többieket és önmagát is.

Irinyi Tünde - Matuzsálem ifi

Focibajnokok

Határon innen és túl

Kiss Dániel: Az volt a legjobb, hogy Ildikó néni, vagy Gabi néni mellett ülhettem. Én lehettem a szerepben Isten Fia.

Kun András: Pénteken délelőtt együtt kirándulhatott a csoportunk. Délután volt akadályverseny is.

Lakatos Gábor: Annak örültem, hogy nézhettem a focimeccseket.

Kiss Dorina: Örülök, hogy eljöhettek a táborba, mert úgy volt, hogy nem biztos, hogy el tudunk jönni anyával. A szereplésben én lehettem az egyik tanítvány.

Marosi Bálint: A sziklakertben találtam egy gyíkot, és le is fényképezték. Szép csíkos volt a farka. Meg is tudtam egy picit fogni.

Bartik Csenge: Nekem az volt a legjobb a táborban, hogy első lettem az úszásban.

Puskás Nóra: Nagyon jó volt, hogy úszhattam és ehettem jégkrémet.

Erdei Dóra: Mindig együtt játszhattunk.

Kristóf András: A medencében szeretek legjobban apával lenni, és a csillagtúra a legszebb.

Szarvas Anikó: A csillagtúra volt a legjobb, és az, hogy világított a kereszt a hegy tetején. Jó volt apával és anyával pingpongozni.

*Kristófné Máthé Ildikó,
Bokorné Máthé Gabriella – Kishittan*

A tábor, hasonlóan az eddigiekhez, elmélkedésre és lelki elcsendesülésre ösztönözte az Izráel ifi tagjait is. A téma segített nekünk jobban magunkba nézni és megismerni saját énünket, hibáinkkal és erényeinkkel együtt, és megtanított minket arra, hogy hogyan formálhatjuk jellemünket. Mindannyian tudjuk, hogy az emberi jellem rendkívül összetett, és rengeteg külső tényező és befolyás hatására alakul ki és formálódik. A csoport alkalmain végiggondoltuk életünk nagy fordulópontjait és a környezetünkben élő emberek ránk gyakorolt hatásait, és így egyfajta önismerethez jutottunk. Ráébredtünk, hogy miért is vagyunk mi olyanok, amilyenek, és eldönthettük, hogy miben akarunk változni. Ehhez a változáshoz Isten segítségét kérve lassan a jártasság útjára léphettünk.

Külön öröm volt számomra, hogy gyülekezetünk leendő segédlelkészét közelebbről is megismerhettem, hiszen harmadik ifivezetőként a mi csoportunkban szolgált. Nemcsak az új, hanem a már hagyományossá vált programok is sokat jelentettek nekünk, mert szervezőik most is kitettek magukért.

Püski Zsuzsanna – Izráel ifi

Arcok a bölcsődéből

Ki mit tud?

Sátoraljaújhely... Ez a város sok nagyerdei számára egyet jelent a TÁBOR-ral. Akik többször voltak, visszavágynak, akik először jönnek, kíváncsisággal vágnak bele. Második otthonunk egy hétre ez az üdülő, tudjuk, mire számíthatunk, mégis új meglepetések várnak. A külvilág számára érthetetlen, hogyan lehet több mint 300 ember életét egy héten összehangolni. Egyáltalán hogy lehet kibírni TV, hírek, számítógép nélkül? A „titok” a közösségben rejlik. Mindannyian egyet akarunk: közelebb kerülni Istenhez.

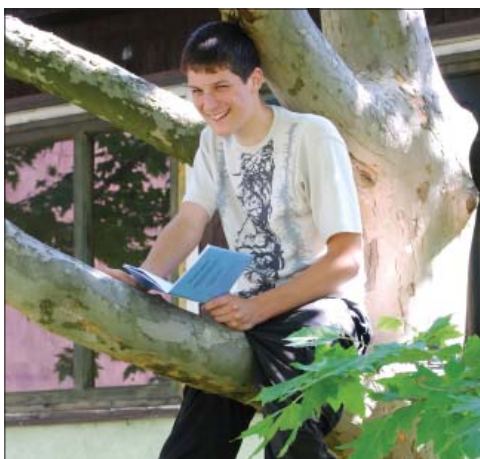
Idén arról beszélgettünk, hogyan juthatunk el a tudástól a megértésen át a meggyőződésig, mit jelent számunkra a kötelezettségvállalás, s mindezt hogyan gyakorolhatjuk. Rádöbbenünk, hogy nem vagyunk egyedül kétségeinkkel, kérdéseinkkel. Feltöltődünk lelkileg. Új ismerősöket, barátokat kapunk, akikkel talán a nagyváros forgatagában szót sem váltanánk. Megosztjuk örömünket, s erőt merítünk egymásból. Csodálatos, hogy az úton nem vagyunk egyedül, hogy vigyáz ránk Valaki minden nap. Ezt az örömhírt kell továbbadnunk, magunkkal hozni a jókedvet, a boldogságot, az erőt, amit gyűjtöttünk.

Kerekes Judit – 16. csoport

gy sítúrán kívül még sosem utaztam ilyen kényelmesen. A buszon jókat lehetett „dumálni” és aludni. A benyomásom a szállásról elsőre nagyon jó volt. A kaja finom és változatos volt, de kevés. A szerencse az volt, hogy másoktól el lehetett kérni a maradékot. A délelőtti programok nagyon jók voltak. A közös énektanulás nagyon tetszett. A beszélgetések talán túl tömörek voltak. Néha nehezen lehetett feldolgozni azt a sok fontos információt és mások sorozatos véleményét, mert kevés volt az idő. A közösségek tökéletes toleranciával és befogadóképességgel rendelkeztek. A bizalompróba nagyon jól sikerült. Titokzatos volt és sok új dolgot tapasztalhattunk. (Szerintem közel állhatott a menybemenetel élményéhez.) A focibajnokság óriási volt, mindenki rendesen megküzdött a kupáért. Mi pedig derekasan harcoltunk a vízikupáért!!! Összefoglalva: nekem mint első táborozónak nagyon tetszett az egésznek az összhangja. És nekem mint katolikusnak egyáltalán nem volt nehéz beilleszkednem egy református tábor közösségébe.

Sulik Máté – Kornéliusz ifi

Egy jó hely énekelni

Vidám pillanatok

Köszönjük Neked, hogy lehetővé tetted számunkra, hogy elmehessünk a “Hegyre” egy hétre.

Elvonulhassunk a világ zajától, hogy egymást építve a hit által erősebbé váljunk. Ezen a héten volt időnk arra, hogy ki-ki befelé fordulva önvizsgálatot tartson. Számot vetettünk azzal, mennyire ismerjük magunkat, s mennyit változtunk a Te segítségével. Szembenéztünk gyarlóságainkkal, félelmeinkkel. Felismertettük velünk a mások szolgálatának fontosságát. Nyitott szívvel közeledtünk egymáshoz, s így erőt merítettünk egymás hitvalló szavaiból. A tábor végére összekovácsolódott a csoport, így a hét megkoronázásaként a Táborgyertyán nagy lelkesedéssel adtuk elő műsorunkat a Te dicsőségedre. A fakultatív programoknak is köszönhetően kipihentük a fáradalmainkat.

Újra sok lelki örömmel, áldással, megtapasztalással térhettünk haza. Köszönjük!

Szarvas József – 18. csoport

Püski Benedek autós kalandja

Milyen késztetések vezetnek, hogy újból és újból elmenjünk a gyülekezeti táborba? Ezen töprengtem tizedik táborozásunk alkalmával.

Egy évtized. Emlékképek villannak fel életemből: eleinte hárman mentünk édesanyámmal és a kislányommal. Majd már csak ketten indulhattunk a lányommal. Közben ő komfirmandus ifissé cseperedt.

Ebben az évben tizenhat testvéremmel Kerti Péter csoportjában voltam.

Közösségünk vegyes összetételű, nagy része gyülekezetünk tősgyökeres tagságából került ki, de színezte körünket Kokadról, Nyíregyházáról jött társunk is.

Úgy véltük heti témánk illetve az emmausi igeszakasz értelmezése mindannyiunk elevenére tapintott.

Csoportvezetőnk illetve felesége gondolatébresztő kérdései, kételyeket is megfogalmazó problémafelvetései alapján csoportunkban őszinte, bensőséges légkör alakult ki, melyben a Szentírás igéi és személyes élményeink összhangra találtak.

Mindenható Atyánk!

Hálát adok Neked e hét különleges, becses gyümölcseiért.

Örülök, hogy itt lehettem.

Fenn a hegyen sokkal intenzívebb a veled való kapcsolatteremtés, munkálkodásod mélyítő és újraértelmező életszemléletet alakít ki bennem.

Hálát adok Uram, testvéri közösségünkért; lelkeket, sorsokat megindító erődéért; egymást kiegészítő hatalmadért.

Mennyei Atyám! Nagyon köszönöm, hogy ebben a gyülekezetben válhattam gyermekeddé.

Úgy érzem – sok testvéremmel együtt –, itt megtaláltuk helyünket.

Kocsis Ildikó – 20. csoport

Na most mi lesz?

Megint abban a táborban voltatok, ahova szoktatok menni? - kérdezte egy ismerősünk, amikor meglátott csomagjainkkal. – Most is olyan sokan voltatok? Mit tudtatok ott csinálni egy hétig? Nem unjátok még? - Záporoztak a kérdései. A végén csak annyit mondott: De jó lehetett nektek! Látszik rajtatok, olyan lelkesen meséltek. Miért is jó ennyi embernek együtt táborozni? Ezáltal is közelebb kerülhetünk Istenhez és egymáshoz. A közös éneklések, beszélgetések során erősödhetünk egymás hite által.

Az egyik délelőtti beszélgetésen vezetőnk arra kért bennünket, írjuk fel egy lapra, mit szeretünk, és mit nem szeretünk magunkban. A végén arra a következtetésre jutottunk, hogy Isten nem alkotott selejtet. Neki valamennyien fontosak vagyunk. Mindannyiunkat megáldott sok értékes tulajdonsággal, amelyekért hálával tartozunk. A mi felelősségünk, hogyan élünk és szolgálunk a kapott lehetőségeinkkel.

Számomra ez a tábor a 10. alkalom volt, s nagy örömömre, én is a „csupros atyafiak” közé kerülhettem. Szeretnék még sokszor részese lenni ilyen közös élményeknek.

Nagyné Szabó Erzsébet – 21. csoport

Kemény küzdelem volt

Nagyon nehéz pár mondatban leírni, hogy milyen volt idén a táborozás. Ezért csupán egy momentumára fordítanék nagyobb figyelmet.

Ebben az évben különböző okok miatt az eddigiéknél kisebb létszámú ifivel vágtunk neki a hétnek. Eleinte úgy gondoltuk, hogy ez majd negatívan nyomja rá bélyegét a hétre. Istennek hála nem ez történt. Annak köszönhetően, hogy kevesen voltunk, jobban oda tudtunk figyelni egymásra, könnyebben észrevettünk egymásban újabb és újabb „jellemformálódásokat”, amelyek eddig talán a tanév rohanásában, a hetente csupán egy-két közösen eltöltött óra alkalmával kevésbé tűntek fel.

Remélem az év folyamán és a következő gyülekezeti tábor alkalmával újra együtt lesz az ifink, egymást jobban megismerve és kifelé is nyitottan, egyre szaporodó tagsággal.

Szász Lajos – Fébé ifi

**KÖVETKEZŐ SZÁMUNKBAN
FOLYTATJUK A BESZÁMOLÓK ÉS
KÉPEK KÖZLÉSÉT.**

Mennyei Édesatyám!
Köszönöm Neked, hogy ismét összegyűjtötted gyülekezetedet, és együtt tölthettünk egy hetet a Te nevedben, a Te dicsőségedre.

Hálát adok Uram a Lelkészeinkért, ifivezetőinkért, akik készültek erre a hétre, és minden egyes táborozóért, akikkel együtt átélhettük azt a sok élményt és lelkiileg gyarapodhattunk.

Köszönöm Istenem, hogy mellettünk voltál egész héten, a délelőtti beszélgetéseken, a délutáni „Ki mit tud?”-on, a hittanosok vetélkedőjén, a sportvetélkedőkön, az esti áhítatokon és sétákon is.

Köszönöm Neked Ignác Úr odaadását, amellyel évről-évre meg tud lepni minket. Te áldd meg az ő és felesége életét.

És kérlek, Te áldj meg minket is, erősítsd a mi hitünket, hogy e héttel feltöltekezve újult erővel tudjuk folytatni mindennapjainkat.

Légy velünk év közben is és tartsd meg a mi gyülekezetünket.

Jézus Krisztus nevéért, kérlek, hallgasd meg imámat! Ámen.

Mózes Márk – Hóseás ifi

Magyar Kálváriánál

Ölköteleződési szerződés,

mely létrejött Isten (továbbiakban: Megbízó) és az Ábrahám Körhasznú Társaság tagjai (továbbiakban: Megbízottak) között. A Megbízó megbízza a Megbízottakat, hogy azok szolgálják törvényeit, szeressék Őt, családjukat és embertársaikat tiszta szívéből. A Megbízottak ezen túlmenően vállalják a Megbízó marketingtevékenységének ellátását, melynek keretében kötelezettséget vállalnak a Megbízó jó hírének keltésére, illetve nevének magasztalására. A Megbízottak ezen feladatuk elvégzése során énekhangjukat, tánc tudásukat és minden egyéb tehetségüket felhasználhatják. A Megbízottak jelen megbízásukat határozatlan ideig kötelesek ellátni. A szerződésben foglalt feladatok részletesebb szabályozását az 1. számú Műszaki Specifikációs Melléklet (továbbiakban: Szentírás) tartalmazza. Sikeres teljesítés esetén a Megbízottak a Megbízó által meghatározott időpontban fejenként 1 db örök élet+ÁFA értékű megbízási díjra tarthatnak igényt, részszámlázásra jelen teljesítés esetében nincs lehetőség. A Megbízottak vállalják, hogy a megbízási díjat a Megbízó ajándékának tekintik, azt elfogadják, és rendeltetésének megfelelően igyekeznek maguk és környezetük javára felhasználni. Ezen ajándék szétosztható, de másra át nem ruházható.

Jelen szerződést a felek közös megegyezéssel vagy szerződésszegés esetén egyoldalúan is felbonthatják. A jelen szerződésben nem tisztázott jogi vonatkozásokat a VMÖTK (Világmindenség Örök Törvénykönyve) rendelkezéseinek figyelembevételével kell rendezni. A felek megegyeztek abban, hogy nézeteltéréseiket békés úton, az Imádság Kommunikációs Csatorna közvetítésével kívánják rendezni. Amennyiben ez sikertelennek bizonyulna, álláspontjaikat a Feltámadás Napján (a dátum pontosítása a Megbízó kizárólagos joga) a Legfelsőbb Mennyei Bíróság előtt tisztázzák.

Kelt: Sátoraljaújhely, 2008. július

Bécsi Tamás, Szabó István - Ábrahám-kör

Tábori pillanatok

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 700 példányban
16. évfolyam 8. szám, megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917

Arcok a 313 táborozó közül